תלמודו בידו

יבמות — **דף קכב עמוד א**

א] גוי המוכר פירות שאמר שהם של ערלה או של עזיקה, האם חוששים לדבריו ?

ב] שמעו קול שפלוני מת, או אחד שאמר "אני פלוני מת מהכשת נחש", ולא הכירוהו, האם משיאים את אשתו ?

ג] המושלך בבור שאמר "כל השומע קולי יכתוב ויתן גט לאשתי", האם כותבים ונותנים לה גט ?

ד] האם משיאים אשה על פי עד אחד, עד מפי עד, או על פי אשה ועבד ?

א] **ערלה:** אין חוששים לדבריו, שכוונתו לשבח מקחו. ותולים שהפירות פרשו מהרוב.

עזיקה: 1. מקום בארץ ישראל שהפירות הגדלים בה משובחים, ואם גוי שבחוץ לארץ אומר שהביא פירות משם, אין חוששים לדבריו לחייבם במעשר.

2. עזיקה זה פרדס משומר עם גדר, ופירותיו משובחים, והיתה שנת שביעית. ורש"י דחאו, כיון שהפירות מותרים באכילה אף שנשמרו באיסור. ואם עבר זמן הביעור, גם פירות הפקר אסורים באכילה.

ב] **בת קול:** לבית שמאי, אין משיאים את אשתו [כי לא ראו דמות אדם שצועק]. לבית הלל משיאים, ובלבד שבשעת הצעקה ראו צל צילו של אדם, ובכך ידעו בבירור שאינו שֵד.

ואין חוששים שזו היתה צרתה ונתכוונה לקלקלה, שבמקום עיגון הקילו.

אני מת: משיאים את אשתו, ואף שנשתנו פניו מחמת הכשת הנחש ולא הכירוהו.

ג] כותבים ונותנים לה גט, שבשעת הסכנה סומכים עליו שהוא פלוני ואשתו פלונית.

ד] **עד אחד:** לר' יהודה בן בבא משיאים, וכן הוחזקו להשיא ואפילו על ידי עד מפי עד. לר' אליעזר ור' יהושע, אין משיאים.

אשה ועבד: בתחילה סבר ר' עקיבא שאין משיאים, וחזר בו לאחר שהחזיקו להשיא.

הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב". לרכישת הספר וליתר פרטים לפנות ל GEMARACARDS.COM
שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com
נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו